

El Wilhelmina Hospital està a punt d'esdevenir una institució completament universitària, i està reformant-se a tal fi.

El Dr. Wortman remarca que en el pabelló per malalts infecciosos del Wilhelmina Hospital, durant les hores de visita es posen grosses cordes a una part i altra de les portes i en tota la llargària de la sala per tal que els visitants puguin anar amunt i avall al costat dels llits, veient els malalts i sense tenir contacte amb ells". Aquest arranjament és més humà que l'observació a través de vidrieres aïlladores, més habituals en altres punts, i si ha estat ben provat que el risc ha restat nul hom ha d'acceptar la superioritat d'aquest sistema.

Un tercer hospital municipal és el Tesselschade, que començà amb caràcter provisional, però que la necessitat obligà a fer permanent.

A més dels tres hospitals municipals descriu el Dr. Wortman els hospitals particulars de la ciutat, l'Hospital de la Santa Verge, bastit en 1898, que estava a l'alçària dels millors hospitals d'Europa en el temps de la seva fundació i ha anat incorporant-se totes les millores fins al dia. Altres institucions hospitalàries resten descrites en el llibre, que dona idea de l'estat actual, ben remarcable, de l'avenç hospitalari d'Amsterdam.

ORGANITZACIÓ HOSPITALARIA NORD-AMERICANA.

L'"American Medical Association" té un registre d'hospitals, admetent-hi en ell les institucions d'aquesta mena que obeeixin a certes condicions.

Les que demanen ésser registrades, ans de tot han d'ésser ja "aprovades per admetre interns i residents d'especialitats". A més, el registre es recolza en les següents normes que han de complir els hospitals peticionaris: Primera, l'hospital ha d'ésser governat per un organisme suprem, els acords del qual porta a terme un funcionari executiu. Segona, ha de tenir un cos de metges, degudament qualificats quan a llur pràctica, llicenciament i condició moral; reserva dels nomenaments dels metges que passin a formar part del cos facultatiu, per als qui tinguin un títol mèdic ortodox. Tercera, manteniment d'un cos competent d'infermeres amb un número determinat d'infermeres titulades. Quarta, portar al dia un arxiu adequat dels malalts assistits. Cinquena, exa-

men patològic per un patòleg especialitzat de tots els teixits extirpats en la sala d'operacions. Sisenca, fàcil aplicació dels serveis radiològics. Setena, personal mèdic i administratiu conforme als principis de la moral mèdica i acceptat per l'Associació.

El registre d'hospitals és fet pel Consell d'Ensenyament mèdic i Hospitals d'Associació.

Entre els hospitals registrats només n'hi han 691 aprovats per l'internat; una condició interessant per l'aprovament és que es facin el 15 per 100 d'autòpsies dels pacients morts a l'hospital.

El terme mig de llits per intern és ara de 40, considerant-se com promig ideal 25.

Haver ocupat un lloc com intern es considera, naturalment, com part essencial en l'ensenyament d'un metge que vulgui especialitzar-se. Encara que els interns en hospitals aprovats per aquest fi no es considerin *a priori* com insuficients, hom corre el perill de què es tingui com no vàlid en voler-se ingressar en una escola mèdica post-graduada.

El cas curiós a Nord-Amèrica és que les vacants d'internats, que corresponen a metges i cirurgians residents als hospitals, excedeixen en molt als metges disponibles; l'any darrer, els 691 hospitals aprovats per l'internat oferiren 6004 places d'intern per les quals es presentaren 4.735 metges acabats de poc.

Sembla que els metges que s'especialitzen van augmentant cada any, per tant, les "residències per especialització", considerades com necessàries per la formació d'especialistes, van també augmentant. Molts hospitals tenen establertes residències de dotze mesos al costat d'especialistes acreditats; els hospitals d'ensenyament, però, extenen el temps de les residències a tres i fins a cinc anys.

El Dr. George Baehr descriu en el mateix "Journal of the American Medical Association", de l'11 de juny de l'any corrent, una ampliació del servei hospitalari, que consisteix en fer el diagnòstic clínic als pacients de moderats mitjans econòmics que ha estat establert al Mount Sinai, Hospital de Nova-York. Els malalts només són admesos per indicacions de llur metge i, després de fetes les investigacions necessàries, són adreçats de nou al mateix. En l'hospital es fa solament el diagnòstic, amb tots els exàmens de laboratori que calguin, per una tarifa única de 35 dòlars, i després s'informa al metge del resul-